

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Lancicii E Societate Iesv Opvscvlorvm Spiritvalivm
Tomvs ...**

Łęczycki, Mikołaj

Antverpiae, 1650

De oblatione bonorum propositoru[m]. C. IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78821)

ria est tantoperè grata, quantum si ipsa renouaret votum puritatis. Et est gloria Angelorum, quia vident adimpleri illas inspirationes, quae ab illis subministrantur. Est etiam exultatio Sanctis, quia vident suum Creatorem habere sequaces per ipsorum vestigia. Est solatium Choro Virginum, quae reuocant cantum nouum, videntes augeri illud, quod tantò cum affectu exercuerunt. Praeterea illis accrescit gloria, quia quoties fit haec renouatio, celebratur, ut ita dicam festum illarum. Et anima acquirit maximum fructum: Si quidem in illa augentur gratia, fortificantur promissiones factae, nascitur in illa noua pax & vnio, cuius pacis fructus apparet in conuersatione & operibus. O quanta dignitas sunt haec vota, & promissiones Deo, in sancta professione, quandoquidem earum renouatio facit tam dignos effectus, & anima reportat tantos fructus. Idè mirandum non est, quòd qui habet lumen, uti facit, & Verbum, Religio tui Sanctissimi nominis, (intelligebat Religionem Societatis Iesu) celebret dictam renouationem cum tanta solemnitate & festo, praesertim, cum homines mundi, tantifaciant diem illum, in quo nascuntur, vel in quo recipiunt aliquam dignitatem. Tantò magis nos debemus celebrare diem, in qua nos vnimus Deo, per tam magnum vinculum (quod nunquam solui potest) cum festo & iubilo spiritali. Idè ipsa quotidie haec vota renouabat, ut ibidem scribitur, eò quòd illa reputaret tanquam rem diuinam, ac tanquam priuilegia ac beneficia singularia facta à Deo animabus, quas vocat ad Religionem, existimabat illa tanquam thesauros & pretium Paradisi, & amabat illa tanquam vincula vnionis cum Deo, & tanquam de talibus loquebatur. Idè magnà voluptate & gustu fruebatur, quòd se videret Religioſam, ligatam his votis.

81. Sic & nolter S. Franciscus Xauerius, sepè vota renouare cepit sua, ab eo tempore, quo se S. Ignatio Parisiis adiunxit: quemadmodum scribit Turcellinus in eius Vita. Experiebatur enim frequenti votorum renouatione, mentis suae, sicut aquila, iuuentutem renouari. Et inter alia, quae Societatis hominibus, tanquam res magni momenti commendabat, erat, ut sub meditationem contra sathanae imperus, & insidias, vota renouarent quotidie, teste Turcellino. Quà in re supra fidem hominum excelluit nolter P. Iacobus Cerrutus Italus, vir sanctus, uti paulò ante mortem aedificationis studio narrauit. Nam votorum eius renouatio, quotidie, numerum trium millium attingebat: semel verò in octaua Epiphania, vota obtulit viginti quatuor millibus vicibus, praeter oblationes & gratiarum actiones, quae ad eum numerum perueniebant, quem soli Deo notum aiebat. Obiit Romae in Collegio, Anno 1573. 28. Aprilis.

83. Quàm autem accepta sit Deo haec renouatio votorum, apparet etiam ex vita nostri sanctissimi Fratris Alphonsi Rodriguez, qui quotidie renouabat sua vota, etiam postquam euellus erat ad gradum Coadiutorum formatorum: & haec renouatio conseruabat eum semper, viuendum & excitatum ad vota implenda: & Dominus darè illi significauit, sibi id placere, monuitq; ut se in hac renouatione votorum exer-

ceret, indicauitq; simul profectum, quem inde animus eius erat perceptura, & dona quae ei eam ob rem concessurus erat. Dum ergo quodam die Missam audiret, votaq; renouasset sua, & Deo gratias ageret, pro beneficio vocationis ad Societatem, eum in maiori seruore constitutum, lux extraordinaria illustrauit, quae ei visa est, infinito intervallo superasse limites omnis creatae intelligentiae. Agnouit tunc claris magnitudinem beneficiorum Dei, ad hoc tempus perceptorum, suam indigentiam & miseriam, tot oblationibus oneratam; impossibilitatem adequandi gratitudine diuina beneficia: Quocirca pià verecundia repletum cor sentiens, non audebat attollere faciem, & benefactorem aspicerè: & silentio se debitorem ostendens, ac non esse soluendo, & aperire non audebat. Sed Deus, cui humilium semper deprecatio placuit, ostendit, se valde delectari hac noua gratiarum actione, per silentium linguae, & voce clarissima (quam etiam ipsis auribus percepit) illi dixit: Alphonsè ambula semper in hoc exercitio (scilicet, renouationis votorum, & actionis gratiarum) pro beneficio vocationis ad Societatem Iesu ante meos pedes, & omnia tibi succedent. Quod et nouis confusio- nis materiam praeiuit. Et cum metueret, suae iniquitatis conscius ne id à damone esset profectum; statim audiuit à Domino: Alphonsè, quid metuis? nihil est hic quod times: quia in hoc locus deceptionis non est: fac quod tibi dico: per suasura, interius id à Diuino spiritu manasse. Ad hoc ipsum confirmandum valet plurimum, quod ante quadraginta annos legi in Collectaneis pro Societatis historia scriptis, & Claudio Aquinae Praeposito nostro Generali oblati, à Patre Ioanne Antonio Valerino; cui ante Patrem Nicolaum Orlandinum, primum scribendi vniuersam Societatis historiam prouincia demandata fuit. Cùm quidam magni iudicij, & prudentiae humanae vir, Societatem esset ingressus, omniaq; ei in Societate placerent, sola votorum renouatio displicebat, tanquam res impertinens & inutilis. Sed cum dies renouationis votorum instaret, magnam difficultatem in se sentiens vota renouandi, tandem, subingato iudicio, vota renouauit, cum summa repugnancia amoris proprii, ita ut sibi videretur, se sentire, quo in loco esset. Deus ergo hunc eius actum ita remunerari dignatus est. Postquam enim Sacerdos, coram quo vota renouauerat cum aliis, conuersus est cū SS. Eucharistia, eam distributurus, Christum Dominum in ea vidit, & eximia consolatione repletus est, ac lumine diuino, à quo didicit, renouationem votorum esse Deo valde acceptam. Totus itaque effusus in lacrymas, agnouit errorem suum, & detestatus est, plenusq; caelesti voluptate, diu ita permansit, pra abundantia diuina sese infundentis gratiae, vixem in verba formare non valens.

CAPVT NONVM.

De oblatione bonorum propositorum.

Quartum genus affectuum esse potest, renouatio aut oblatio bonorum propositorum.

1. de m. ^{1.} ^{2.} ^{3.} ^{4.} ^{5.} ^{6.} ^{7.} ^{8.} ^{9.} ^{10.} ^{11.} ^{12.} ^{13.} ^{14.} ^{15.} ^{16.} ^{17.} ^{18.} ^{19.} ^{20.} ^{21.} ^{22.} ^{23.} ^{24.} ^{25.} ^{26.} ^{27.} ^{28.} ^{29.} ^{30.} ^{31.} ^{32.} ^{33.} ^{34.} ^{35.} ^{36.} ^{37.} ^{38.} ^{39.} ^{40.} ^{41.} ^{42.} ^{43.} ^{44.} ^{45.} ^{46.} ^{47.} ^{48.} ^{49.} ^{50.} ^{51.} ^{52.} ^{53.} ^{54.} ^{55.} ^{56.} ^{57.} ^{58.} ^{59.} ^{60.} ^{61.} ^{62.} ^{63.} ^{64.} ^{65.} ^{66.} ^{67.} ^{68.} ^{69.} ^{70.} ^{71.} ^{72.} ^{73.} ^{74.} ^{75.} ^{76.} ^{77.} ^{78.} ^{79.} ^{80.} ^{81.} ^{82.} ^{83.} ^{84.} ^{85.} ^{86.} ^{87.} ^{88.} ^{89.} ^{90.} ^{91.} ^{92.} ^{93.} ^{94.} ^{95.} ^{96.} ^{97.} ^{98.} ^{99.} ^{100.} ^{101.} ^{102.} ^{103.} ^{104.} ^{105.} ^{106.} ^{107.} ^{108.} ^{109.} ^{110.} ^{111.} ^{112.} ^{113.} ^{114.} ^{115.} ^{116.} ^{117.} ^{118.} ^{119.} ^{120.} ^{121.} ^{122.} ^{123.} ^{124.} ^{125.} ^{126.} ^{127.} ^{128.} ^{129.} ^{130.} ^{131.} ^{132.} ^{133.} ^{134.} ^{135.} ^{136.} ^{137.} ^{138.} ^{139.} ^{140.} ^{141.} ^{142.} ^{143.} ^{144.} ^{145.} ^{146.} ^{147.} ^{148.} ^{149.} ^{150.} ^{151.} ^{152.} ^{153.} ^{154.} ^{155.} ^{156.} ^{157.} ^{158.} ^{159.} ^{160.} ^{161.} ^{162.} ^{163.} ^{164.} ^{165.} ^{166.} ^{167.} ^{168.} ^{169.} ^{170.} ^{171.} ^{172.} ^{173.} ^{174.} ^{175.} ^{176.} ^{177.} ^{178.} ^{179.} ^{180.} ^{181.} ^{182.} ^{183.} ^{184.} ^{185.} ^{186.} ^{187.} ^{188.} ^{189.} ^{190.} ^{191.} ^{192.} ^{193.} ^{194.} ^{195.} ^{196.} ^{197.} ^{198.} ^{199.} ^{200.} ^{201.} ^{202.} ^{203.} ^{204.} ^{205.} ^{206.} ^{207.} ^{208.} ^{209.} ^{210.} ^{211.} ^{212.} ^{213.} ^{214.} ^{215.} ^{216.} ^{217.} ^{218.} ^{219.} ^{220.} ^{221.} ^{222.} ^{223.} ^{224.} ^{225.} ^{226.} ^{227.} ^{228.} ^{229.} ^{230.} ^{231.} ^{232.} ^{233.} ^{234.} ^{235.} ^{236.} ^{237.} ^{238.} ^{239.} ^{240.} ^{241.} ^{242.} ^{243.} ^{244.} ^{245.} ^{246.} ^{247.} ^{248.} ^{249.} ^{250.} ^{251.} ^{252.} ^{253.} ^{254.} ^{255.} ^{256.} ^{257.} ^{258.} ^{259.} ^{260.} ^{261.} ^{262.} ^{263.} ^{264.} ^{265.} ^{266.} ^{267.} ^{268.} ^{269.} ^{270.} ^{271.} ^{272.} ^{273.} ^{274.} ^{275.} ^{276.} ^{277.} ^{278.} ^{279.} ^{280.} ^{281.} ^{282.} ^{283.} ^{284.} ^{285.} ^{286.} ^{287.} ^{288.} ^{289.} ^{290.} ^{291.} ^{292.} ^{293.} ^{294.} ^{295.} ^{296.} ^{297.} ^{298.} ^{299.} ^{300.} ^{301.} ^{302.} ^{303.} ^{304.} ^{305.} ^{306.} ^{307.} ^{308.} ^{309.} ^{310.} ^{311.} ^{312.} ^{313.} ^{314.} ^{315.} ^{316.} ^{317.} ^{318.} ^{319.} ^{320.} ^{321.} ^{322.} ^{323.} ^{324.} ^{325.} ^{326.} ^{327.} ^{328.} ^{329.} ^{330.} ^{331.} ^{332.} ^{333.} ^{334.} ^{335.} ^{336.} ^{337.} ^{338.} ^{339.} ^{340.} ^{341.} ^{342.} ^{343.} ^{344.} ^{345.} ^{346.} ^{347.} ^{348.} ^{349.} ^{350.} ^{351.} ^{352.} ^{353.} ^{354.} ^{355.} ^{356.} ^{357.} ^{358.} ^{359.} ^{360.} ^{361.} ^{362.} ^{363.} ^{364.} ^{365.} ^{366.} ^{367.} ^{368.} ^{369.} ^{370.} ^{371.} ^{372.} ^{373.} ^{374.} ^{375.} ^{376.} ^{377.} ^{378.} ^{379.} ^{380.} ^{381.} ^{382.} ^{383.} ^{384.} ^{385.} ^{386.} ^{387.} ^{388.} ^{389.} ^{390.} ^{391.} ^{392.} ^{393.} ^{394.} ^{395.} ^{396.} ^{397.} ^{398.} ^{399.} ^{400.} ^{401.} ^{402.} ^{403.} ^{404.} ^{405.} ^{406.} ^{407.} ^{408.} ^{409.} ^{410.} ^{411.} ^{412.} ^{413.} ^{414.} ^{415.} ^{416.} ^{417.} ^{418.} ^{419.} ^{420.} ^{421.} ^{422.} ^{423.} ^{424.} ^{425.} ^{426.} ^{427.} ^{428.} ^{429.} ^{430.} ^{431.} ^{432.} ^{433.} ^{434.} ^{435.} ^{436.} ^{437.} ^{438.} ^{439.} ^{440.} ^{441.} ^{442.} ^{443.} ^{444.} ^{445.} ^{446.} ^{447.} ^{448.} ^{449.} ^{450.} ^{451.} ^{452.} ^{453.} ^{454.} ^{455.} ^{456.} ^{457.} ^{458.} ^{459.} ^{460.} ^{461.} ^{462.} ^{463.} ^{464.} ^{465.} ^{466.} ^{467.} ^{468.} ^{469.} ^{470.} ^{471.} ^{472.} ^{473.} ^{474.} ^{475.} ^{476.} ^{477.} ^{478.} ^{479.} ^{480.} ^{481.} ^{482.} ^{483.} ^{484.} ^{485.} ^{486.} ^{487.} ^{488.} ^{489.} ^{490.} ^{491.} ^{492.} ^{493.} ^{494.} ^{495.} ^{496.} ^{497.} ^{498.} ^{499.} ^{500.} ^{501.} ^{502.} ^{503.} ^{504.} ^{505.} ^{506.} ^{507.} ^{508.} ^{509.} ^{510.} ^{511.} ^{512.} ^{513.} ^{514.} ^{515.} ^{516.} ^{517.} ^{518.} ^{519.} ^{520.} ^{521.} ^{522.} ^{523.} ^{524.} ^{525.} ^{526.} ^{527.} ^{528.} ^{529.} ^{530.} ^{531.} ^{532.} ^{533.} ^{534.} ^{535.} ^{536.} ^{537.} ^{538.} ^{539.} ^{540.} ^{541.} ^{542.} ^{543.} ^{544.} ^{545.} ^{546.} ^{547.} ^{548.} ^{549.} ^{550.} ^{551.} ^{552.} ^{553.} ^{554.} ^{555.} ^{556.} ^{557.} ^{558.} ^{559.} ^{560.} ^{561.} ^{562.} ^{563.} ^{564.} ^{565.} ^{566.} ^{567.} ^{568.} ^{569.} ^{570.} ^{571.} ^{572.} ^{573.} ^{574.} ^{575.} ^{576.} ^{577.} ^{578.} ^{579.} ^{580.} ^{581.} ^{582.} ^{583.} ^{584.} ^{585.} ^{586.} ^{587.} ^{588.} ^{589.} ^{590.} ^{591.} ^{592.} ^{593.} ^{594.} ^{595.} ^{596.} ^{597.} ^{598.} ^{599.} ^{600.} ^{601.} ^{602.} ^{603.} ^{604.} ^{605.} ^{606.} ^{607.} ^{608.} ^{609.} ^{610.} ^{611.} ^{612.} ^{613.} ^{614.} ^{615.} ^{616.} ^{617.} ^{618.} ^{619.} ^{620.} ^{621.} ^{622.} ^{623.} ^{624.} ^{625.} ^{626.} ^{627.} ^{628.} ^{629.} ^{630.} ^{631.} ^{632.} ^{633.} ^{634.} ^{635.} ^{636.} ^{637.} ^{638.} ^{639.} ^{640.} ^{641.} ^{642.} ^{643.} ^{644.} ^{645.} ^{646.} ^{647.} ^{648.} ^{649.} ^{650.} ^{651.} ^{652.} ^{653.} ^{654.} ^{655.} ^{656.} ^{657.} ^{658.} ^{659.} ^{660.} ^{661.} ^{662.} ^{663.} ^{664.} ^{665.} ^{666.} ^{667.} ^{668.} ^{669.} ^{670.} ^{671.} ^{672.} ^{673.} ^{674.} ^{675.} ^{676.} ^{677.} ^{678.} ^{679.} ^{680.} ^{681.} ^{682.} ^{683.} ^{684.} ^{685.} ^{686.} ^{687.} ^{688.} ^{689.} ^{690.} ^{691.} ^{692.} ^{693.} ^{694.} ^{695.} ^{696.} ^{697.} ^{698.} ^{699.} ^{700.} ^{701.} ^{702.} ^{703.} ^{704.} ^{705.} ^{706.} ^{707.} ^{708.} ^{709.} ^{710.} ^{711.} ^{712.} ^{713.} ^{714.} ^{715.} ^{716.} ^{717.} ^{718.} ^{719.} ^{720.} ^{721.} ^{722.} ^{723.} ^{724.} ^{725.} ^{726.} ^{727.} ^{728.} ^{729.} ^{730.} ^{731.} ^{732.} ^{733.} ^{734.} ^{735.} ^{736.} ^{737.} ^{738.} ^{739.} ^{740.} ^{741.} ^{742.} ^{743.} ^{744.} ^{745.} ^{746.} ^{747.} ^{748.} ^{749.} ^{750.} ^{751.} ^{752.} ^{753.} ^{754.} ^{755.} ^{756.} ^{757.} ^{758.} ^{759.} ^{760.} ^{761.} ^{762.} ^{763.} ^{764.} ^{765.} ^{766.} ^{767.} ^{768.} ^{769.} ^{770.} ^{771.} ^{772.} ^{773.} ^{774.} ^{775.} ^{776.} ^{777.} ^{778.} ^{779.} ^{780.} ^{781.} ^{782.} ^{783.} ^{784.} ^{785.} ^{786.} ^{787.} ^{788.} ^{789.} ^{790.} ^{791.} ^{792.} ^{793.} ^{794.} ^{795.} ^{796.} ^{797.} ^{798.} ^{799.} ^{800.} ^{801.} ^{802.} ^{803.} ^{804.} ^{805.} ^{806.} ^{807.} ^{808.} ^{809.} ^{810.} ^{811.} ^{812.} ^{813.} ^{814.} ^{815.} ^{816.} ^{817.} ^{818.} ^{819.} ^{820.} ^{821.} ^{822.} ^{823.} ^{824.} ^{825.} ^{826.} ^{827.} ^{828.} ^{829.} ^{830.} ^{831.} ^{832.} ^{833.} ^{834.} ^{835.} ^{836.} ^{837.} ^{838.} ^{839.} ^{840.} ^{841.} ^{842.} ^{843.} ^{844.} ^{845.} ^{846.} ^{847.} ^{848.} ^{849.} ^{850.} ^{851.} ^{852.} ^{853.} ^{854.} ^{855.} ^{856.} ^{857.} ^{858.} ^{859.} ^{860.} ^{861.} ^{862.} ^{863.} ^{864.} ^{865.} ^{866.} ^{867.} ^{868.} ^{869.} ^{870.} ^{871.} ^{872.} ^{873.} ^{874.} ^{875.} ^{876.} ^{877.} ^{878.} ^{879.} ^{880.} ^{881.} ^{882.} ^{883.} ^{884.} ^{885.} ^{886.} ^{887.} ^{888.} ^{889.} ^{890.} ^{891.} ^{892.} ^{893.} ^{894.} ^{895.} ^{896.} ^{897.} ^{898.} ^{899.} ^{900.} ^{901.} ^{902.} ^{903.} ^{904.} ^{905.} ^{906.} ^{907.} ^{908.} ^{909.} ^{910.} ^{911.} ^{912.} ^{913.} ^{914.} ^{915.} ^{916.} ^{917.} ^{918.} ^{919.} ^{920.} ^{921.} ^{922.} ^{923.} ^{924.} ^{925.} ^{926.} ^{927.} ^{928.} ^{929.} ^{930.} ^{931.} ^{932.} ^{933.} ^{934.} ^{935.} ^{936.} ^{937.} ^{938.} ^{939.} ^{940.} ^{941.} ^{942.} ^{943.} ^{944.} ^{945.} ^{946.} ^{947.} ^{948.} ^{949.} ^{950.} ^{951.} ^{952.} ^{953.} ^{954.} ^{955.} ^{956.} ^{957.} ^{958.} ^{959.} ^{960.} ^{961.} ^{962.} ^{963.} ^{964.} ^{965.} ^{966.} ^{967.} ^{968.} ^{969.} ^{970.} ^{971.} ^{972.} ^{973.} ^{974.} ^{975.} ^{976.} ^{977.} ^{978.} ^{979.} ^{980.} ^{981.} ^{982.} ^{983.} ^{984.} ^{985.} ^{986.} ^{987.} ^{988.} ^{989.} ^{990.} ^{991.} ^{992.} ^{993.} ^{994.} ^{995.} ^{996.} ^{997.} ^{998.} ^{999.} ^{1000.}

quorum duorum homo cogatur alterum eligere, com-
 mune morte persequere, ibi eligat, Deo dilecto
 etiam, quam offenso vivere. Plus adhuc exigit S. b. r. ad
 Chryllostomus: Si quis mente pradius sit, is gehem-
 nam magis tolerare mali, quam aduerso Deo stare.
 Imò non tantum aduersum Deum fideles Dei
 ferui habere nolunt, sed ne quidem leuissimè
 offensum. Hanc ob causam noster frater Al-
 phonfus Rodriquez optabat potius detru-
 dere se, quam culpam ad peccatum æternam inferni, quam de-
 liberatè Deum offendere vllò veniali peccato,
 quantumnis minimo.
 Tertiò de tolerandis Christi causa omnibus
 rebus, quæcunque tibi possunt esse molestæ, id-
 que iuxta tertium modum humilitatis à S. P. N.
 Ignatio in secunda hebdomadâ Exercitiorum,
 & iuxta præscriptum trium nostri Summarij
 regularum 9. 10. 11. positum. Hunc affectum S. P.
 Ignatius expressit in Contemplatione Augu-
 lesu Christi, in secunda hebdomada Exercitio-
 rum his verbis: *En ò Rex supreme, ac Domine vniuer-
 sorum, tu à ego licet indignissimus, fretus tamen gratiâ
 & ope, me tibi penitus offero, meaq, omnia tua subiectio
 voluntati: attestans coram in spiritua bonitate tuâ, nec
 non in conspectu gloriose Virginis Matris tuæ, totusq,
 Curie cælesti, huic esse animum meum, hoc deside-
 rium, hoc decretum, vt quàm proximè te sequar. &
 imiter in ferendus iniuriis & aduersis omnibus, cum ve-
 ra tum spiritus, tum etiam rerum, paupertate.* Huius
 oratunculæ materiam S. Ignatius ait esse, summi
 momenti in conspectu Creatoris ac Domini nostri, &
 perfectionis gradum in spirituali vitâ valde pretiosum
 appellat. Sanè qui Christi mortem & Passionem
 benè penetravit, vellet illum in se quoque ex-
 primere perfecte, similia tolerando: quod tamè
 adhuc ei valdè parum videtur, spectato tanto
 discrimine, quod est inter nos & Personam Dei
 pro nobis passi. Vnde benè dicit S. Climacus: *gr. 22.*
*Etiamsi mille mortes pro Christo pateremur, ne sic qui-
 dem satisfacere aut debitum nostrum implere possemus:
 alius quippe est Dei, alius seruorum sanguis (secundam
 dignitatem dico, non secundam substantiam.)*
 Quartò. De amore inimicorum & eorum, à
 quibus aliquid passus es, vel pateris, vel in po-
 sterum patieris. *Patentia virtus est, inquit Beatus
 Laurentius Iustinianus, Coram hominibus persecu-
 tores tolerare, sed coram Deo est, ipsos diligere: quia hoc
 solum Deus patientiæ sacrificium accipit, quod ante o-
 culos eius, in altari boni operis, per dilectionem persecu-
 torum, homo incendit. Quanquam spectatis ratio-
 nibus æternis, nullus est persecutor noster inter
 homines, nullus inimicus. Vbi est vera caritas, di-
 cebat B. M. Magdalena de Pazzis, est vt pellica-
 nus, qui dat sanguinem suum pro omnibus, & neminem
 reputat pro inimico. Sed esto, sit inimicus, vt iudi-
 catur iudicio mundi, dilige illum, multum lu-
 craberis, & diligendo & offerendo Deo pro-
 posita huius dilectionis: quia vt ait S. Augusti-
 nus: Per amorem inimici, efficietur amicus, imò filius
 Dei.*

88.
 89.
 Exa. c. 4.
 5. 4. 4. 6.
 4. p. vit.
 cap. 19.
 1. 5. de S.
 Steph.

90. *Quid* De donanda in primis Deo in perpetuum tota propria voluntate ac libertate, ita ut nihil unquam velis velle: nil detractare aut nole, nisi iuxta voluntatem Dei, declaratam per Superiores vicarios Dei. Tales actus augent valde habitus præcipuarum virtutum, & summopere, præsertim ultimus, placet Deo. Nam, ut ait S. Gregorius, *Qui perfecte Deo placere desiderat, sibi de se nihil relinquat. Nihil autem relinquet is, qui ex animo Deo talia desideria & proposita offert, & se quodammodo cum tota sua anima, præsertim voluntate, immolat. Et non scio an perfectius sacrificium internum in hac vita possit Deo offerri, his oblationibus propositorum, præsertim, si fiant cum magno ardore animi, ob quem ut loquitur S. Chrysostomus, Anima efficitur thuribulum, & ignem vehementem accendit promptitudine & animi alacritate, & ardenti & feruenti animo. Hunc affectum ultimum posuit S. P. Ignatius, in Contemplatione de amore spirituali, in quarta hebdomada: Suscipe Domine uniuersam meam libertatem; accipe memoriam, intellectum, atque voluntatem omnem. Quicquid habeo vel possideo, id mihi largitus es, id tibi totum restituo, ac tue prorsus voluntati trado gubernandum. Amorem tui solum cum gratia tua mihi dones & diues sum satis, nec aliud quicquam ultra posco. In quibus omnibus verbis, summa exinanitio spirituum nostri, Deo offertur, si prout verba sonant, homo ex corde totum id offerat Deo, quod verba prolata exigunt. Nam in hoc affectu quasi radicem & totam arborem donamus Deo, ex qua procedunt omnes nostræ actiones Deo gratæ, & omnes (ut ita dicam) passionem, quia qui talem resolutionem habet, habet perfectissimam indifferentiam, circa loca, circa personas, circa occupationes, circa gradus, & circa alia omnia. Et talis, animi proposito, est planè mortuus mundo, & facit se tanquam iumentum Dei, ut de illo disponant Superiores pro libitu suo. Quod est perfectissimum genus incrementi sacrificij, & spirituale quoddam Martyrium. Nam, ut ait S. Hieronymus, *Deus a mentis immaculata seruitus, quotidianum martyrium est. Quanti autem meriti sint tales apud Deum, ipse Deus ostendit S. Catharina Senensis: Si peteres, inquit, à me, qui sunt isti, tibi responderè, (asserbat amabilis & omnipotens Deus) ipsi sunt, alter ego: quia sponte perdidit, & abnegarunt eorum propriam voluntatem, facti mea voluntati conformes & uniti: sunt eam in omnibus induti. Unde & S. Ignatius, quàm grata sit Deo illa liberalitas, quæ exprimitur in affectibus ex contemplatione excerptis, ostendit his verbis, quæ sunt postea posita in Regula 9. Summarij. *Quantò se aliquis arctius Deo adstrinxerit, & liberaliorem erga summam Maiestatem se præstiterit, tantò eum in se liberaliorem experietur. & ipse in dies magis magisque idoneus erit, ad gratias, & dona spiritualia vberiora recipienda. Et hoc nos à Deo petere, dum in oratione Dominica dicimus, Fiat voluntas tua sicut***

1 to. mor. cap. 4.

in Pf. 40.

ep. 27. ad Kulloch.

dial. c. 1.

3. p. Cõst. c. 1. §. 22.

in celo & in terra, ait Abbas Isaac apud Cassianum; *Ut scilicet, sicut voluntas Dei ab Angelis impletur in celo, ita etiam hi qui in terra sunt, non suam, sed eius uniuersam faciant voluntatem.*

CAPVT DECIMVM.

De orando pro variis necessitatibus.

Quintum genus affectuum potest esse, feruens oratio pro necessitatibus communibus mundi, præsertim pro spiritualibus. Placet hæc Deo charitas, unde meritò Onias summus Sacerdos apparens Machabæo, orans pro omni populo Iudeorum, indicauit eidem, *terentiam Prophetam multum orare pro populo & uniuersa ciuitate sancta. Multi hoc charitatis affectu Sancti feruebant. Iis annumerari potest P. Petrus Faber, qui, ut de eo scribit Orlandinus in eius vita, sine ullo discrimine sinus suos erga omne genus hominum explicabat. & pro omnibus satagebat ante Deum, & quò quis perditus magis ac profugatus, eò illum misericordia maiori complectebatur. Quò verò precum esset via acrior, erigebat eas, excitabatq; & inflammabat cogitationibus altissimis. Quorum causa instituerat preces, eos proponebat sibi, ut pretioso redemptos Christi sanguine, ut eiusdem hereditatem ac regnum &c. vnde fiebat, ut simul excitaret studium suum, personarum dignitatem ac pretium intuens, simul optimo Deo, Christi Sanctorumq; eius merita, sensu maiore proponeret, ac demum assuesceret ipse, magnificam de vnoquoque opinionem animo gerere.*

In genere verò, inter necessitates aliorum ponendæ sunt primo loco totius Ecclesiæ Sanctæ Dei. Ideò Deus Patet S. Catharinæ Senensis dial. c. xix: *Valde sollicitè debes orationes effundere pro creaturis omnibus rationalibus, & pro corpore mystico Sanctæ matris Ecclesiæ, atque pro illis, quos tibi tradidi, ut amore singulari diligas. Tales autem preces, quàm sint Deo, Ecclesiæ capiti ac Sponso, acceptæ, diuinitus intellexit S. Gertrudis: Quicumque legit saltem vnum Pater noster & Ave Maria, vel aliam quamcumque orationem, vel Psalmum, ex parte, siue pro salute totius Ecclesiæ: filius Dei mox illud tanquam fructum suæ perfectissimæ Humanitatis gratissimè acceptans, pro ipso gratias agens Deo Patri, benedicit, & ex illa benedictione multiplicatum distribuit uniuersa Ecclesiæ, ad profectum salutis æternæ. Suadeo autem pro Sancta Ecclesia quotidie dicere illam orationem ex Missali Romano: *Ecclesiæ tuæ quæsumus Domine preces placatus admitte, ut destructis aduersitatibus & erroribus uniuersis, securâ tibi seruiat libertate. Vel illam, quæ mihi magis placet, quia potiora pro Ecclesia petit: Omnipotens sempiterna Deus, cuius spiritu totum Ecclesiæ corpus sanctificatur & regitur, exaudi nos pro uniuersis Ordibus supplicantes, ut gratia tua munere, ab omnibus tibi gradibus fidelibus seruiatur. Et illam: Custodi Domine, quæsumus, Ecclesiæ tuam, propitiatione perpetuâ, & quia sine te labitur humana fragilitas, tuus semper auxiliis**

Coll. 9. cap. 20.

91.

2. Mach. 12. 14.

1. 2. c. 17.

dial. c. 109.

1. 4. c. 21. infin. diu. pict.

Col. Col. 9. c. 11.

dial. c. 1.